

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 5. august 2025 i sag 36.2024

A

mod

B

v/advokat Rebekka Bormann Thorn og med faglig koordinator V1

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Lene Casadepax (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget chefkonsulent Flemming Heilberg, udpeget af KL, og seniorkonsulent Camilla Bolvig Cazal, udpeget af FOA.

Denne sag drejer sig om godtgørelse og erstatning i anledning af ophævelse af uddannelsesaftalen.

Klager, A, har ved klageskrift modtaget den 8. juli 2024 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede, B, skal betale 700.980 kr. til ham med procesrente fra den 12. april til den 11. juni og fra den 8. juli 2024 til betaling sker.

Påstanden er opgjort således:

• godtgørelse efter erhvervsuddannelseslovens § 65	53.000 kr.
• erstatning for forøgede leveomkostninger	105.000 kr.
• godtgørelse efter ligebehandlingslovens §§ 4 og 14	217.980 kr.
• godtgørelse efter forskelsbehandlingslovens §§ 2 og 7	25.000 kr.
• godtgørelse efter EMRK art. 3 og 8	300.000 kr.

Subsidiært er der nedlagt påstand om betaling af et mindre beløb.

B har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 18. juni 2025 med deltagelse af klager og indklagedes advokat og partsrepræsentant.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Overenskomst for social- og sundhedspersonale mellem KL og FOA.

B er via medlemskab af KL omfattet af overenskomsten.

Mellem A, født den 16. august 1993, og B, blev der den 23. marts 2023 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A som vokselev skulle uddannes som social- og sundhedsassistent med uddannelsesperiode fra den 3. april 2023 til den 2. november 2025. Som kontaktperson i B var angivet V4. Lønnen var 21.815,94 kr. pr. måned.

I perioden fra den 3. april til den 26. april 2023 var A på skoleophold, hvor han gik i klasse med N1. Efter dette skoleophold skiftede han efter eget ønske klasse. I juni 2023 henvendte SOSU-skolen sig til B på grund af bekymring i anledning af en opgave, som A havde afleveret. Der foreligger ikke oplysninger om opgavens indhold, men A har i sit klageskrift anført, at han havde anført ”Retarderede bemærkninger” i opgaven.

Efter skoleopholdet kom A på praktikophold på X. Den 1. august 2023 blev der afholdt en elevsamtale med deltagelse af A, uddannelsesmentor V2, B, og teamleder N2 fra X. Af et referat fra samtalen fremgår bl.a.:

”Borgerne har beskidt tøj på.

Det er beskidt i lejlighederne.

Han er svær at finde og svarer ikke telefonen når der ringes til ham.

De borgere A har haft inden sin ferie giver udtryk for at de er kede af at have A.

A forholdes at vi er bekymret over om han kan nå sine mål for denne praktik.

Herudover har jeg som leder de sidste par dage set at A har kontaktet egen læge hos en borger uden at have konfereret med en SSA om dette og er gået fra en pc, hvor der ikke var logget af.

...”

A oplyste på mødet, at han tog kritikken til sig. Den 3. august 2023 blev der afholdt et opfølgende møde med samme deltagere. Af referatet fra dette møde fremgår bl.a.:

”A fortæller at han hos en borger for at undgå magtanvendelse rykker borgeren frem i kørestolen, så hun bliver ængstelig og derved er det muligt for ham at tage tøj på. Vi taler om grundlæggende tillid fra borgernes side og om, hvor vigtigt det er med tillid i forhold til relationsarbejdet med borgeren.”

Den 11. august 2023 blev der holdt endnu et opfølgende møde. Af referatet fra mødet fremgår, at A i den mellemliggende uge havde formået at rette op på adfærd. Praktikperioden blev derfor godkendt.

I en udateret sms til V2, der efter det oplyste er fra august 2023, skrev A bl.a.

” Hej V2, tak for tilbuddet, men jeg er ikke interesseret. Jeg lever mit liv på mine præmisser, og jeg vil hellere begå selvmord i stilhed end at tale om mine problemer med fremmede. ...”

Efter et skoleophold i perioden 21. august 2023 til 22. oktober 2023 var A i praktik på Y. Den 8. november 2023 blev der afholdt en fraværssamtale med deltagelse af A, V2 og uddannelseskoordinator V3. Af referatet fra mødet fremgår bl.a.:

” Adspurgt fortæller A at det går godt arbejdsmæssigt, men at han nogle gange har nogle personlige problemer. Disse klarer han ved at tage en sygedag ind i mellem. A får ikke hjælp af professionelle, da det er svært for ham at åbne sig for andre samt få tillid til andre. A har tillært sig nogle strategier som han selv synes hjælper ham, og han arbejder meget med sig selv.”

Den 12. november 2023 sendte A en mail til V2, hvorefter fremgår:

” Når nu vi har talt om lyserøde elefanter. Så har jeg et par indrømmelser hvad angår en anden person på skolen. Jeg vil gerne indrømme chikane, for det er hvad jeg føler at jeg måske har udsat hende for.

Det er ikke noget seksuelt, mobning eller andet der værdiger retsforfølgelse, ud over et opkald fra politiet om at jeg skal ”stoppe”.

Det drejer sig ganske enkelt om min indrømmelse af kærlighed til denne person, og kvantitet samt indholdet af beskeder jeg har sendt vedkommende.

Jeg tror at hun har en del følelser og tanker hun ikke får sagt. Sandsynligheden for at hun føler sig irriteret er ret høj, men jeg forstår ikke hvorfor hun ikke giver sin frustration til kende overfor mig. Det er faktisk også hvad jeg godt kan lide ved hende, for denne personlige egenskab kendetegner kvinder for gode mødre, men desværre også gør dem åben for at blive exploiteret.

Første gang hun afviste mit direkte spørgsmål om hun i fremtiden havde interesse i at være min partner, stoppede enhver dialog.

Inden den meget konkrete forespørgsel, mener jeg at der var etableret en dialog, fordi vi udvekslede beskeder. Det sjove er at vi aldrig har kommunikeret fysisk med hinanden.

Efter afvisningen spurgte jeg hende om hun ville møde mig i kirken, i det at hun fortalte mig forinden at hun selv gik i kirken indimellem. Dengang troede jeg ikke på Gud, men man tror først når man begynder at bede.

Hun svarede ikke, så jeg sendte yderligere 4-5 beskeder fordelt over ca. 2 måneder og blev blokeret.

Hun mødte på skolen slut oktober. Til at starte med sendte jeg en normal besked på studie+ hvor jeg indrømmede at det ikke var okay at jeg plagede hende med henvendelserne efter at hun sagde fra. Hun svarede på beskeden. Og det er som om at noget forårsagede indre splittelse, dialog og forsoning inde i mig i de kommende dage. Det var som om der var en anden person inde i mig som forsøgte at komme frem, et barn som var svigtet og negleget omsorg. Et væsen som forsøgte at hive mig ned i afgrunden for alt det modbydelige jeg havde udsat ham for, med alt det selvhad/bebrejdelse jeg havde båret i mig siden barndommen. Gud gav mig chancen til at acceptere og elske mig selv. Jeg fik hvad jeg søgte, om end ikke hvad jeg havde forestillet mig, men hvad jeg havde brug for. Jeg fik en indre compaignon for livet og gjorde min lykke ubetinget af andre mennesker. En compaignon jeg kunne tale med i svære tider og som kunne give mig mod og retning i svære beslutninger med samvittigheden i takt.

Noget jeg indrømmede overfor hende ved at bruge 4 tusind tegn på studie+ samt andet mærkeligt jeg lige kunne komme i tanke om den dag, mens jeg havde et epiphany.

...

Ugen efter skrev jeg at jeg ønskede at være hendes ven. Der gik 3 dage, hun svarede ikke. Jeg skrev at jeg var mødt på skolen for at trykke hendes hånd og sige det personligt, men at jeg måtte affeje det som en dum ide, da jeg stod på trappen til overfyldt parkeringsplads på skolens område. (Sjovt nok den dag som udløste min 6. fraværsperiode og som begrundes i min ”mentale sundhed” som årsag til at jeg ikke mødte på praktikken.

Hun svarede at hun ikke har lyst til at jeg opsøger hende (forståeligt nok) og at jeg ikke behøvede at skrive igen.

Jeg tror at det er chikane. Jeg tror at hun er bange for konflikt og kommunikere direkte om hendes følelser. Jeg tror at det vil stå i vejen for hendes fremtidige relationer.

Så nu præsenterer jeg en relevant case for dig, V2. Det drejer sig om vedkommendes trivsel, måske nu eller i fremtiden, givet det tillid til andre mennesker jeg måske har svækket med min adfærd.

Jeg ved at jeg ikke skal sende hende flere beskeder, så det håber jeg at jeg heller ikke gør, men jeg lover ikke noget fordi jeg er irrationel, lidt gak-gak, og ikke noget at tabe. – Også selvom det gør mig ondt hvis jeg på nogen måde er hende til gene.

Men jeg håber også at du snakker med hende. Ikke af hensyn til mig, men af hensyn til hende og at du tager hendes parti og præsenterer mig som en skurk. Ellers tror jeg ikke at hun vil snakke med dig, men det kan jeg jo ikke sige fordi jeg ikke kender hende personligt. Jeg har en ide om hvem hun er, og den type kvinder risikerer at blive udnyttet af andre fordi de ikke kan sige ordentligt fra. – Tror jeg. Jeg ønsker at hun skal stå fast med fødderne i gulvet og lærer at sige et højtråbende Nej. At hun kan sige sin mening og leve uden frygt.

Det drejer sig om N1.

...”

Den 18. november 2023 sygemeldte A sig efter en uoverensstemmelse med en kollega på Y. Han var desuden sygemeldt den 19. november 2023. Som begrundelse for sygemeldingen var henvist til ”psykisk dårligt arbejdsmiljø”.

Den 20. november 2023 opsøgte A N1 på SOSU-skolen. Skolen orienterede efter det oplyste telefonisk B om episoden.

Ligeledes den 20. november 2023 ringede uddannelseskoordinator V3 til A i anledning af hans fravær den 18. – 19. november 2023. Via e-Boks blev A derefter indkaldt til en fraværssamtale den 13. december 2023, men udeblev. Den 24. januar 2024 blev der afholdt en tjenestelig samtale med ham på grund af hans fravær. Som følge af fraværet blev han den 12. februar 2024 meddelt en skriftlig advarsel i anledning af sit fravær. Af den forudgående høringskrivelse fremgår, at A forud for fraværssamtalen den 8. november 2023 havde haft 5 fraværsdage.

Af en korrespondance mellem N1 og uddannelsesmentor V2 fra den 11.- 13. marts 2024 fremgår, at V2 spurgte N1, om hun havde fået talt med politiet, og at N1 bekræftede, at hun havde talt med dem.

Den 3. april 2024 blev der afholdt en tjenestelig samtale med A med deltagelse af bl.a. uddannelseskoordinator V4 og personalekonsulent N3. Af et referat fra samtalen fremgår, at A blev oplyst om, at B påtænkte at ophæve

uddannelsesaftalen på baggrund af manglende tillid til ham på baggrund af den adfærd, som han havde udvist i uddannelsesforløbet. Der blev herved henvist til episoden på X med kørestolen, SOSU-skolens henvendelse vedrørende den skriftlige opgave og episoden på Y den 18. november 2023, som gav anledning til, at A sygemeldte sig. Af referatet fremgår desuden:

”I november 2023 kontaktede SOSU-skolen uddannelseskonsulenterne i B, idet A havde stalket en anden elev. Eleven har efterfølgende politianmeldt A. A er bla. mødt op på SOSU-skolen på en dag, hvor han har chikaneret en anden elev.

I marts måned 2024 er B blevet orienteret om, at A fortsat stalker eleven. As adfærd omkring stalking af en anden elev er bekymrende. Bekymringen går på, hvordan A vil behandle vores svage borgere, når han behandler en ”kollega” på denne måde.

...

B har forsøgt understøtning og tilrettevisning af As adfærd – via samtaleforløb under uddannelsesforløbet, uden der – efter Bs opfattelse – er sket en ændring.

...”

A blev samme dag fritaget fra tjeneste.

Den 4. april 2024 blev der foretaget partshøring af A. Som begrundelse for den påtænkte ophævelse blev der henvist til manglende tillid til, at han kunne varetage omsorgsopgaven i uddannelsen til social- og sundhedsassistent, og der henvistes til referatet fra den tjenstlige samtale den 3. april 2024.

Den 4. april 2024 skrev A til B, at det ikke var korrekt, som anført i referatet, at B havde forsøgt understøtning og tilrettevisning af ham, og at V2 aldrig havde reageret på hans mail fra den 12. november 2023. Han anførte endvidere, at han ikke var bekendt med, at han skulle være anmeldt til politiet, og anmodede om at få oplyst, hvornår det skulle være sket.

Ligeledes den 4. april 2024 skrev A i en mail til B bl.a.:

”...

Ingen anden er mig hellig her i livet end N1. Jeg finder mig ikke i at N4 har fordrejet mine ord og kaldt hende svag. Hun har karakter, og jeg er bange for jeres Bureaukrati og journalføring kommer til at kvæle hendes individualisme, som I har forsøgt at kvæle mig og fordreje sandhed ved at håndplukke info som passer bedst til jeres narrativ.

N1 er mit et og alt. Og kunne jeg give mit liv for hende vil jeg gøre det uden at blinke. Hvis hun var til stede og befalede mig at hoppe ud af vinduet og vi var på 5. sal, ville jeg gøre det uden at tøve,

Og hvad ville jeg da jeg mødt hende på skolen? Bagude hende, kysse hendes fødder og adlyde hendes befalinger. Og var jeg ikke så forfængelig ville jeg gå ned på knæ. Men normer vejede tungere end mit hjerte, og jeg kan ikke blive mig selv for at have handlet falsk overfor hende.

Jeg respekterer og anerkender N1 som individ. Hun har ret til at nægte mig kontakt. Det kommer ikke som en overraskelse at jeg er meldt til politiet. 2 uger forinden vores samtale havde jeg kontaktet en medstuderende og bedt hende om at tilskynde N1 til at melde mig til politiet så hun kunne få et tilhold

mod mig. Således at hun ville få en retlig grund til at sagsøge mig for de henvendelser, hvis de havde gjort hende utryg. Der er ingen stærkere signaler om at en person ikke vil have noget med dig at gøres, end at blive meldt til politiet. Jeg elsker N1.

Jeg synes at det er modbydeligt at I angriber min karakter ved at nævne at jeg ikke er i stand til at yde omsorg. Det er falsk og løgnagtigt. ”

A fremsendte samme dag den omtalte besked, som han havde sendt til en medstuderende. Det fremgår heraf, at beskeden er sendt den 21. marts 2024.

Den 8. april 2024 sendte A yderligere en mail til B, hvori han bl.a. skrev:

”Endnu engang må det understreges at ingen har adresseret mit adfærd. Det at jeg i min meddelelse til V2 bruger betegnelsen ” at have chikaneret ” eleven må ses i lyset af det forhold jeg har til eleven. Jeg beundrer værdsætter og elsker hende. Og bare det mindste tegn på ulyst fra min elskede bringer mig sorg at jeg ser mig nødsaget til at kontakte nogen til at udrede situationen. I og med at der ikke var nogen i B som var interesseret i at udrede situationen, var jeg mødt på skolen for at vurdere hvordan min tilstedeværelse ville blive opfattet af min elskede.

Da jeg mødte på skolen, mødte jeg min elskede på gangen. Hun var aggressiv og oprevet. Efter ytring af ordene ”Hej, kunne vi” råbte hun af mig og jeg kunne ikke se hende i øjnene. Mødet gik ligesom jeg havde forestillet mig, og på samme vis som jeg havde anført i min skrivelse til V2. Jeg ønskede min elskede styrke, og hun fandt styrke til at råbe ad mig med begge fødder fæstnet i gulvet. Jeg satte mig ved bordet 20 meter udenfor klasselokalet, mens jeg ventede på tog. ...

En af skolens ansatte gik til mig efter der var gået 10-15 minutter og spurgte mig som jeg ventede på min elskede. Jeg sagde at jeg ventede på mit tog, da det regnede udenfor. Den ansatte meddelte mig noget, men jeg husker ikke ordvalget. Meget af det var nonverbal kommunikation. Jeg husker at have tilkendegivet overfor den ansatte, at min elskede ikke ønsker at se mig og gik efter 3-5 minutter. Jeg har ikke forsøgt at henvende mig til min elskede fysisk lige siden.

...”

I et supplerende høringssvar af 10. april 2024 oplyste A, at han pr. denne dato endnu ikke var blevet kontaktet af politiet, og at han således ikke var sigtet. Han anførte desuden:

”Ved at melde mig til politiet har min elskede tilkendegivet at jeg er hende til byrde. Af kærlighed og respekt for hende vil jeg ikke længere skrive til hende, og slet ikke at være fysik til stede som den ene gang jeg mødte hende på skolen i min fritid.

...

Jeg ville have forsøgt at ændre min adfærd tidligere, såfremt B også havde påtalt min adfærd. Normalt spørger jeg ikke om hjælp og forsøger at løse udfordringer uden om B, som jeg har gjort på Y Men den ene gang hvor jeg rent faktisk oplevede et problem som jeg ikke var i stand til at løse, hvor jeg følte at jeg påførte min elskede sorg og hvor jeg henvendte mig fordi jeg ikke vidste hvad jeg skulle stille op. I stedet da jeg henvendte mig til V2 blev jeg mødt med tavshed, i en livsfase hvor jeg følte mig mest sårbar.

...”

Af en korrespondance på Messenger den 10. -11. april mellem V2 og N1 fremgår følgende:

”Hej N1 😊

Skal bare lige høre dig, om alt er okay 😊

Hej V2 😊

Ja alt går okay, der har ikke rigtig været noget siden den sidste anmeldelse, heldigvis ...

Så jeg håber bare på at det forbliver sådan 😊

Det krydser vi fingre for 😊”

Ved brev af 11. april 2024 ophævede B uddannelsesaftalen. I brevet blev der henvist til begrundelsen i høringsbrevet for den påtænkte ophævelse og referatet fra den tjenstlige samtale den 3. april 2024, og det var anført, at det, som A havde anført i sine bemærkninger til den påtænkte ophævelse, ikke gav anledning til at ændre herpå.

A indbragte sagen for Fællesudvalget for Erhvervsrettede Velfærdsuddannelser (FEVU). Af en erklæring af 11. juni 2024 fremgår, at der ikke kunne opnås forlig. Sagen blev derefter indbragt for Tvistighedsnævnet.

Der er fremlagt en række beskeder, som A i perioden efter ophævelsen og frem til sagens behandling i Tvistighedsnævnet har sendt til N1 eller hendes bror.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.

Stk. 3. Ophævelse efter stk. 1 eller stk. 2 skal ske inden for 1 måned efter, at den hævende part har fået kendskab til eller ved anvendelse af almindelig agtpågivenhed burde have fået kendskab til den omstændighed, som begrunder ophævelsen. I sager om seksuel chikane, hvor eleven eller lærlingen hæver uddannelsesaftalen efter stk. 1, kan der ses bort fra fristen i 1. pkt.

...”

Forklaringer

A har forklaret, at han søgte en stilling som social- og sundhedsassistentelev på baggrund af et opslag. Han var derefter til en samtale. Han husker ikke med hvem, men V4 var i hvert fald til stede, da aftalen blev underskrevet. Han fik merit, fordi han har en studentereksamen.

Uddannelsen startede med hovedforløb 1 på SOSU-skolen i Z. Derefter kom han i praktik på X fra juni til august 2023. Fra august til september 2023 var han i et yderligere skoleforløb, hvorefter han kom i praktik på Y. Den 13. marts 2024 startede et nyt skoleforløb. Han deltog i dette skoleforløb, indtil han blev bortvist.

Det var under Hovedforløb 1, at han skrev en opgave om medicinhandling, som gav anledning til, at skolen underrettede B. Han ønsker ikke at svare på, hvad han skrev. Han kan i øvrigt heller ikke huske det. Det er rigtigt, at han skrev noget om, at spørgsmålene var retarderede.

Episoden med kørestolen fandt sted, mens han var på X. Borgeren i kørestolen var vanskelig at kommunikere med. Hun havde desuden nogle spændinger i kroppen, der gjorde det svært at give hende tøj på. Han fandt ud af, at hun slappede af i kroppen, hvis han gav et let ryk i kørestolen bagfra, idet hun blev forskrækket. Derefter kunne han uden problemer give hende tøjet på. Det var mere skånsomt at gøre det end at tvinge de spændte arme ind i tøjet. Han var hos borgeren og kunne derfor korrigere for forskrækkelsen. Han forstår ikke, hvorfor denne episode blev fremhævet som led i begrundelsen for ophævelsen. Han har forklaret om hændelsen til elevsamtalen den 3. august 2023. Samtalen blev holdt, fordi der var noget at kritisere, men det endte godt, idet praktikopholdet blev godkendt.

Når det blev nævnt under den tjenstlige samtale den 3. april 2024, at han var svær at få fat på, vedrørte det den nødtelefon, som han fik udleveret på X. Han fik den, for at borgerne og det øvrige personale skulle kunne komme i kontakt med ham. Han kunne også bruge den til at ringe efter hjælp. Der blev på et tidspunkt klaget over ham af en kollega, der ikke kunne ringe ham op. Han kunne se, at der blev ringet, men telefonen virkede ikke, idet den ikke kunne lukkes op. Kollegaen kom derefter løbende for at få fat på ham. Kollegaen mente, at han skulle tage sig af en borger på en anden afdeling end hans egen. Han talte med sin vejleder om klagen.

Der var en generel stemning af mistillid til ham på X, og han syntes, at det var svært at være mand på stedet. Han fik på et tidspunkt at vide af teamlederen, at borgerne var kede af at have ham, at de havde snavset tøj på og at der ikke blev gjort rent på deres værelser. Det var ikke en egentlig påtale. Han kan ikke genkende kritikken, og han ved ikke, hvad der gav anledning dertil. Han løste sine opgaver, som han skulle, og der var efter hans opfattelse ikke grundlag for kritik. Han spurgte borgerne om, hvilket tøj de ønskede at have på. Det var rent tøj, men måske har de spildt på tøjet. Han accepterede dog teamlederens kritik og gjorde, hvad hun sagde, idet han var interesseret at gennemføre sin uddannelse. Han fik at vide, at han skulle fokusere på sine mål. De havde opfølgende samtaler, og han blev observeret. Det endte med, at hans praktik blev godkendt.

Efter endnu et skoleforløb kan han i praktik på Y, hvor han godt kunne lide at være. Under en weekendvagt den 18. -19. november 2023 var der en episode med en kollega, som skældte ham ud, fordi han havde foretaget en urinprøve hos en borger, som han havde mistanke om havde en urinvejsinfektion. Kollegaen skældte ham ud for øjnene af en række andre ansatte, og det var meget ubehageligt. Han sygemeldte sig derfor dagen efter på grund af den psykiske belastning. Han tilrettelagde selv, hvornår han mødte og gik fra arbejde, og det er derfor ikke korrekt at sige, at han gik fra stedet før arbejdstidsophør den dag, hvor episoden fandt sted. Han fik under praktikforløbet en advarsel i anledning af sit sygefravær. Han har ikke fået advarsler for andet.

På det første skoleforløb gik han i klasse med N1. De udvekslede beskeder. Det var "smalltalk". Han spurgte hende skriftligt, om der var interesse for mere. Han ville gerne være kæreste med hende, men det svarede hun nej til. Han talte ikke på noget tidspunkt med hende. Han skrev også til hende, mens han var på X.

Under det efterfølgende skoleophold var der ikke noget at bemærke. Han gik på grund af sin merit i en anden klasse end N1. Han skrev fortsat til hende. Han havde undskyldt sin tidligere besked om en tættere relation, og N1 modtog undskyldningen ved at svare "Okay". Da han fortsat var forelsket i hende, skrev han en besked på

4.000 tegn via Studie+. Det var en besked om personlige forhold af ikke-seksuel karakter, og der var ikke tale om tilnærmelser. Hun svarede ikke.

Han skrev mailen af 12. november 2023 til V2, mens han var i praktik på Y. Det er korrekt, at han beskrev sin adfærd over for N1 som chikane. Herved tænkte han nok på beskeden med de 4.000 tegn. Han havde ikke den 12. november 2023 haft kontakt til politiet, og han havde ikke hørt noget om, at han skulle være politianmeldt. Når han i mailen skrev ”Det er ikke noget seksuelt, mobning eller andet der værdiger retsforfølgelse, ud over et opkald fra politiet om at jeg skal ”stoppe” mente han, at det, han havde gjort, alene kunne begrunde et opkald fra politiet, ikke at politiet rent faktisk havde ringet ham op. Der var ikke noget seksuelt ved hans adfærd over for N1. Han beundrede hende, og hans ønske var at blive gift med hende og få børn. Han fik ikke nogen form for respons fra V2 på mailen af 12. november 2023. Derimod blev han indkaldt til samtale om sit fravær. Det var både sygefravær og fravær som følge af for sent fremmøde.

Ugen inden han sendte mailen til V2, havde han skrevet til N1, at han ville være hendes ven, og at han ville opsøge hende på skolen. Hun svarede, at hun ikke ville have, at han opsøgte hende. Han afstod derfor fra at opsøge hende på dette tidspunkt. Han opsøgte hende alligevel efterfølgende på SOSU-skolen, fordi han ønskede at tale med hende trods hendes afvisning. De havde aldrig talt sammen, og han troede, at tingene ville blive anderledes, hvis de talte sammen. Det var den 20. november 2023. Da han prøvede at henvende sig til hende, råbte hun af ham og virkede oprevet. Han tog derfor hjem. Han så op til hende og tænkte, at hvis han skrev til hende, kunne det være, at hun ændrede holdning. Han sendte derfor en række korte beskeder til hende på Facebook. Det var nok 8-12 beskeder. I december 2023 eller januar 2024 blokerede hun ham på Facebook. Det er korrekt, at han efter ophævelsen af uddannelsesaftalen har forsøgt at kontakte hende, herunder gennem hendes bror og en bekendt. Det er også rigtigt, at han i den forbindelse oprettede en ny Facebookprofil for at få kontakt. Det er korrekt, at han i januar 2024 skrev ”Hvornår bliver du min”. Det skrev han, fordi han fortsat havde en tro på, at det kunne lykkes, idet der endnu ikke var foretaget en politianmeldelse.

Han fik i forbindelse med ophævelsen fra B B oplyst, at N1 havde anmeldt ham til politiet. Da han ikke havde hørt noget om det fra politiet, kontaktede han selv politiet for at høre, om der var en sag mod ham. På baggrund af hans henvendelse kontaktede politiet ham den 9. maj 2023. Han fik i den forbindelse at vide, at der var indgivet en politianmeldelse den 6. marts 2024, og at N1 ikke ønskede kontakt med ham. Der er korrekt, at han skrev en besked til N1 den 13. maj 2024 om, at han forstod og respekterede hendes valg om, at hun ikke ønskede at have kontakt med ham. Han kontaktede desuden N1 i forbindelse med sagen i Det fagligt udvalg. Han ønsker ikke at svare på, hvad han skrev, for det er et anliggende mellem ham og hende. Efter at han var blevet klar over, at N1 havde anmeldt ham, fik hans henvendelser til hende en anden karakter. Det er korrekt, at han efter sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet via N1 bror har tilbudt hende 6.000 kr. for at tale med ham. Han har også i øvrigt forsøgt at henvende sig til N1 via hendes bror, men han er blevet afvist af broren, som i september 2024 har oplyst ham om, at N1 har anmodet om, at han får et tilhold mod at kontakte hende. Han har ikke siden da forsøgt nogen form for kontakt, da det er et meget stærkt signal fra N1.

Han har ikke fået et tilhold mod at opsøge N1, og han er ikke blevet sigtet for noget strafbart.

Han blev indkaldt til en tjenstlig samtale med B i april 2024. Samtalen drejede sig primært om hans relation til N1. Der var ingen bemærkninger fra hans praktiksteder. Der var en klar forskel i magtbalancen under mødet. Han ønskede at fastholde sin uddannelsesaftale, og derfor var han klar til at sige hvad som helst, men han indestår ikke for B portræt af ham. Han er ikke en skurk eller en stalker, og der var ikke tale om seksuel chikane. Da han fik høringssskrivelsen, var han klar over, at uddannelsesaftalen ville blive ophævet. Det er hans opfattelse, at han under forløbet blev behandlet umenneskeligt.

Han har indgået en ny uddannelsesaftale med en anden kommune, og han forventer at blive færdiguddannet som social- og sundhedsassistent den 10. marts 2026.

V1 har forklaret, at hun tidligere har været ansat i HR-afdelinger i Æ og i Ø. Siden 2023 har hun været ansat i B som faglig koordinator i HR-afdelingen. Stillingen indebærer både et fagligt ansvar og personaleledelse. Hun var nærmeste leder for N3, der var personalekonsulent i B, men som nu er fratrådt.

Når de ansætter social- og sundhedsassistentelever, er det med henblik på at kunne rekruttere dem til assistenter efter uddannelsens afslutning. B mangler assistenter, og derfor vægter de arbejdet med rekruttering og fastholdelse højt. Det er også et alvorligt skridt at ophæve en uddannelsesaftale, og de gør sig mange overvejelser, inden der sker ophævelse.

Som elev har man ansvaret for at udføre den rette pleje hos borgerne. Herunder skal man følge de instruktioner, man får. Det er i den forbindelse vigtigt, at man kan håndtere sårbare borgere, og menneskelige kompetencer er vigtige. Der er tale om oplæring, men samtidig er der en forventning om, at eleven kan håndtere arbejdet.

N3 behandlede sagen om ophævelse af uddannelsesaftalen med A, men hun drøftede løbende sagen med N3, bl.a. da As mail af 12. november 2023 kom, og da aftalen blev ophævet. N3 var den mest erfarne medarbejder i teamet. De læste alle As mail af 12. november 2023 sådan, at der var foregået noget, men at det ikke foregik længere, og at politiet havde henvendt sig til ham. De konkluderede, at det var et privat anliggende, der foregik uden for arbejdspladsen, og at de ikke kunne gøre noget. De rådgav derfor V2 til ikke at svare på As mail. Hun er enig i, at det havde været bedre, hvis de havde talt med A om mailen, allerede da de modtog den.

De blev efterfølgende klar over, at det blev ved med at foregå, og de besluttede derfor, at det var nødvendigt at gribe ind, da det handlede om N1 arbejdsforhold, og da begge elever var ansat hos dem. Det kunne efter deres opfattelse ikke blive ved. Den 4. april 2024 varslede de ophævelsen. Hun var ikke med til samtalen, men var med i N3 overvejelser om konklusionen. A skrev selv, at han var klar over, at N1 ikke ønskede kontakt, at hun var meget påvirket, og at politiet var involveret. De var derfor enige om, at det var nødvendigt at ophæve uddannelsesaftalen. Der var også et hensyn til, at borgerne kunne være trygge ved de ansatte, som B sendte ud. Forløbet viste, at A manglede forståelse for reaktionen fra N1, og det samme kunne være tilfældet i forhold til sårbare borgeres reaktioner. Episoden med kørestolen var ligeledes et eksempel herpå. De vurderede, at det ikke ville have en effekt at give A en advarsel. Han vidste godt, at han skulle stoppe sin adfærd over for N1, men blev alligevel ved. Hun mener fortsat, at det var den rigtige beslutning at ophæve uddannelsesaftalen. Ved ophævelsen var det situationen med N1, der var det tungeste, men udtalelserne fra praktikstedet indgik også i overvejelserne.

N1 er ikke længere ansat i B. N1 har selv valgt at søge videre og har derfor bragt sin uddannelsesaftale til ophør. Hun ved ikke, hvornår N1 er stoppet. Det er hendes opfattelse, at As adfærd var en medvirkende årsag til N1 ophør og flytning. Hun har ikke selv haft kontakt med N1, men det er, hvad hun har fået at vide fra uddannelseskoordinatorerne.

Hun er enig i, at sætningen ”Jeg lover ikke, at jeg ikke sender flere beskeder” i mailen af 12. november 2023 kunne give anledning til at tro, at A ville fortsætte med at kontakte N1.

Hun blev bekendt med, at As kontakt til N1 fortsatte, da N3 orienterede hende. Det var, da N3 havde overvejelser om at bringe uddannelsesaftalen til ophør. Det var lige før den tjenstlige samtale den 3. april 2024, så det må have været i marts 2024, at hun blev orienteret.

V2 har forklaret, at hun har været ansat i B siden 2021. Hun er uddannet som socialpædagog. Hun er uddannelsesmentor for elever, der har behov for støtte for at komme igennem forløbet. Det sker i et forsøg på at fastholde eleverne. Hun har tavshedspligt, men hvis der er grund til bekymring, kan hun henvende sig til skolen eller til B.

Hun var med til elevsamtalen med A den 1. august 2023. Det skyldtes, at teamet sagde, at der var bekymring pga. klager fra borgerne om beskidt tøj og pga. As henvendelse til en borgers læge uden forudgående accept fra en social- og sundhedsassistent. Der var bekymring for, om han kunne nå sine mål. De drøftede det med ham. Han var lidt uforstående, men også bekymret for, om han kunne nå sine mål. De lavede en aftale om, at han skulle lave nogle opgaver. Hun var ikke med til de efterfølgende samtaler med ham, men hun talte med teamlederen, der oplyste, at han havde rettet op på forholdene.

I forlængelse af mødet sendte A i august 2023 beskeden til hende om, at han hellere ville begå selvmord end at tale om sine problemer. Hun kontaktede A, da hun fik beskeden og tilbød ham hjælp, men blev afvist. Hun var bekymret, dels for ham personligt, dels for, om han var egnet til at blive sendt ud til borgere på grund af en afvigende karakter.

Hun hørte første gang om As kontakt til N1, da hun modtog mailen af 12. november 2023. Det var en kaotisk mail, som drejede sig om ulykkelig kærlighed, og om at han ville prøve at undgå kontakt, men også om, at han ønskede, at hun tog hånd om N1. Hun forstod mailen sådan, at politiet havde kontaktet A på det tidspunkt. Hun talte med HR, som sagde, at hun ikke skulle svare på mailen.

Hun har ved flere lejligheder talt med N1 om As kontakt til hende. Hun husker ikke præcist, hvornår hun har haft kontakt til N1. Hun har både talt med hende og sms'et med hende sådan, som det fremgår af de fremlagte sms'er fra den 11. og 13. marts og den 10. og 11. april 2024. Hun havde talt med N1 inden den 11. marts 2024, og det var det, hun fulgte op på med sms'en den 11. marts 2024. Samtalen har måske været sidst i februar 2024.

Hun talte i anden sammenhæng med N1, og da fortalte N1, at hun var dybt ulykkelig over situationen, som hun var meget utryk ved. Hun var flyttet et andet sted hen på grund af utryghed. N1 mente ikke selv, at hun have givet anledning til kontakten. N1 viste hende en video, som A havde optaget af sig selv, mens han gik på en skovvej og talte til hende. Der var en sørgelig stemning i videoen. Hun vejledte N1 om at gemme alle beskeder, så hun kunne bruge dem ved en anmeldelse. N1 havde anmeldt A til politiet, men N1 fortalte, at politiet ikke tog hende alvorligt, og at det frustrerede hende. N1 havde kontaktet politiet i flere omgange. Vidnet fulgte efterfølgende op på det for at sikre, at N1 havde det godt, og for at støtte hende.

N1 er ikke længere ansat i B. Det er vidnets indtryk, at sagen har været medvirkende til det. Hun ved ikke, hvornår N1 stoppede, men det er ikke så længe siden. Hun har senest talt med N1 4-5 måneder inden mødt i nævnet.

Hun deltog i fraværssamtalen med A den 8. november 2023. De havde en god snak med ham, men bekymringen var der stadig, og derfor var det også en trivselssamtale. Hun vidste på det tidspunkt ikke noget om hans chikane af N1. Den 8. november 2023 havde hun ikke indtryk af, at A var klar til at tale om sine problemer. Hun blev meget bekymret, da hun modtog mailen af 12. november 2023.

V3 har forklaret, at hun har været ansat i B siden 2023 som uddannelseskoordinator på social- og sundhedsassistentuddannelsen. Hun rekrutterer elever og er med, hvis der efterfølgende er problemer, fx ved fraværssamtaler og tjenstlige samtaler.

Hun var uddannelseskoordinator for A. Hun var med til ansættelsessamtalen og også den efterfølgende fraværssamtale. Efter sommerferien i 2023 var der ved en opfølgning på oplæringsstedets bekymring for, om han kunne nå sine mål. Det var V2, der deltog i samtalerne. Efterfølgende arbejdede A med sine mål og fik godkendt praktikken.

En mandag i november modtog hun en mail om, at A havde sygemeldt sig på grund af ”dårligt psykisk arbejdsmiljø”. Hun kontaktede derfor A, der forklarede, at han i weekenden var blevet irrettesat af en fra det faste personale på Y. Det var sket i et meget åbent forum, og A følte, at han ikke var blevet taget alvorligt, men fortalte, at han nu var raskmeldt og i dialog med ledelsen.

A nævnte ikke noget om, at han samme dag havde opsøgt N1 på skolen. Det fik hun efterfølgende oplyst fra skolen. Skolen fortalte, at A havde opsøgt N1 på skolen, selv om han ikke havde noget at gøre der. N1 havde været meget utryg og oprørt. Hun havde søgt tilflugt i sin bil. Skolen havde taget hånd om det og havde sørget for, at hun talte med en leder. Hun ved ikke, om skolen rådgav N1 om at anmelde det til politiet. Hun overhørte en telefonsamtale mellem en kollega og N1 i anledning af episoden. N1 fortalte da, at A havde opsøgt hende. Det havde været ubehageligt, og hun havde derfor bedt ham om at lade være, men det overholdt han ikke. Hun var ikke inde over andre episoder med A, og hun var ikke med, da uddannelsesaftalen blev ophævet.

Efter ophævelsen blev hun kontaktet af lederen på Y, hvor A var ansat som ufaglært afløser. Lederen ønskede oplyst, om A fortsat var elev, idet hun havde hørt fra en anden elev, at hans uddannelsesaftale var ophørt. Baggrunden for henvendelsen var, at A ikke kunne være ansat som afløser, hvis han ikke var i et uddannelsesforløb. Hun bekræftede over for lederen, at A ikke længere var ansat. Det var kort efter ophævelsen, at lederen kontaktede hende, men hun husker ikke præcis, hvornår det var.

V4 har forklaret, at hun har været ansat som uddannelseskonsulent i B siden april 2023. Hun varetager en række administrative opgaver i forbindelse med elevansættelserne, bl.a. står hun for kontakten til oplæringsstederne.

Hun blev i august 2023 kontaktet af teamlederen på X, hvor A var i oplæring. Teamlederen oplyste, at personalet var bekymret for den måde, som A agerede på i forhold til borgerne, bl.a. i forbindelse med, at han havde skubbet til en borgers rollator for at kunne give hende tøj på. Der blev som følge heraf holdt nogle samtaler men A. Hun var ikke med til de samtaler.

I november 2023 modtog hun en sygemelding fra A. Det var ikke hende, men en kollega, der kontaktede A i den anledning. De blev også kontaktet af skolen, da A samme dag var mødt op på skolen, hvor han havde kontaktet N1. N1 havde syntes, at det var ubehageligt, og hun var blevet forskrækket, men skolelederen havde taget hånd om hende. N1 ringede i forlængelse heraf til vidnet. N1 var meget berørt. Hun var bange og utryg. Vidnet opfordrede hende til at kontakte politiet. N1 kontaktede politiet, men politiet tog hende ikke alvorligt. Vidnet fulgte løbende op for at sikre, at N1 var okay. N1 fortalte, at hun havde blokeret A på sociale medier, men at han blev ved med at kontakte hende fra nye profiler.

Baggrunden for, at A blev indkaldt til den tjenstlige samtale var, at han fortsatte med at stalke N1. Desuden var der et hensyn til borgerne, idet der var en bekymring for, om han kunne varetage omsorgen for borgerne. Bekymringen skyldtes, at han ikke stoppede sin adfærd, selvom han fik besked på det. Hun var med til den tjenstlige samtale den 4. april 2023. A havde en medstuderende med som bisidder. De sagde til ham, at uddannelsesaftalen ville blive ophævet, fordi han stalkede N1. A blev overrasket og sagde, at han gerne ville rette op på det, men det havde hun ikke tillid til, da det var sket gentagne gange, også efter at N1 havde blokeret ham på sociale medier. As høringssvar rykkede ikke ved hendes vurdering, da hun stadig ikke havde tillid til, at

han ville ændre sig. De havde ikke adresseret deres bekymring over for A forud for mødet den 4. april 2023, men hun betragtede forholdet som så alvorligt, at det ikke var nødvendigt med en advarsel.

Hun deltog i mødet i Det faglige udvalg. A fortalte, at han fortsat forsøgte at komme i kontakt med N1, og at han i den forbindelse oprettede nye profiler. N1 har vist hende beskederne, og hun fik lov til at tage de fremlagte screenshots. Også efter mødet i Det faglige udvalg fortsatte A med at kontakte N1. Hun har løbende talt med N1 herom. Hun kan ikke huske datoerne for sine samtaler med N1.

Procedure:

A har til støtte for sine påstande anført, at han bestrider, at betingelserne for at ophæve uddannelsesaftalen var opfyldt. Han har herved navnlig henvist til, at Btrods kendskab til situationen med N1 først kontaktede ham herom i april 2024 i forbindelse med ophævelsen, og at han er uforstående over for, at de øvrige episoder, som er nævnt i ophævelsen, er medtaget, idet de er blevet drøftet tidligere. Han ville helt klart være ophørt med sin adfærd over for N1, hvis han havde fået en henvendelse fra politiet eller en advarsel. Desuden har han henvist til sin forklaring om de enkelte episoder.

Til støtte for opgørelsen af sit krav, har han henvist til det, han har anført i de skriftlige bemærkninger. Heraf fremgår navnlig, at kravet på 53.000 kr. vedrører godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven for mistet uddannelsesgode og forsinkelse af uddannelsen.

Kravet på 105.000 kr. vedrører erstatning efter dansk rets almindelige regel om culpa for det tab, han har lidt ved, at hans omkostninger til færdiggørelse af uddannelsen er forøget som følge af længere rejsetid og højere rejseomkostninger. Subsidiært skal godtgørelsen efter erhvervsuddannelseslovens § 65 forhøjes, så den afspejler disse udgifter.

Kravet på 217.980 kr., der udgør 9 måneders løn, er en godtgørelse efter ligebehandlingslovens § 4, jf. § 14, og forskelsbehandlingslovens § 7 og § 2, idet Budtalelser om ham er begrundet i ledelsens indgroede fordomme om mænd og manglende respekt for hans kønsidentitet. Hans kontakt til N1 har været båret af kærlighed og har ikke haft karakter af seksuel chikane eller stalking. Subsidiært gøres der et krav gældende på 87.600 kr. efter funktionærlovens § 3.

Kravet på 25.000 kr. vedrører en godtgørelse efter forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 2, og ligebehandlingslovens § 15 for chikane og repressalier. Advarslen af 12. februar 2024, der blev givet på baggrund af et meget begrænset fravær og uden, at det blev overvejet at forlænge uddannelsesaftalen efter erhvervsuddannelseslovens § 58, må anses for chikane. Det må anses for repressalier, at B efter ophævelsen uberettiget videregav oplysninger om ophævelsen til Y, hvorved han var i risiko for at miste sine vikariat.

Kravet på 300.000 kr. vedrører en godtgørelse efter EMRK. B har krænket artikel 8, hvorefter han har krav på respekt for sin korrespondance, idet B har videregivet de private meddelelser, som han sendte til sin mentor. B har endvidere krænket artikel 3, idet han under Bbehandling af sagen er blevet udsat for umenneskelig eller krænkende behandling. Kravet om godtgørelse følger det danske godtgørelsesniveau. Subsidiært påstås der godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26.

B har til støtte for sine påstande anført, at Bs ophævelse af uddannelsesaftalen var berettiget, navnlig på grund af As adfærd over for N1, som han vedholdende kontaktede både skriftligt og fysisk, selv om han var klar over, at hans henvendelser var uønskede, og selv om det efter indholdet af hans mail af 12. november 2023 må lægges til grund, at han allerede på det tidspunkt var blevet kontaktet af politiet. Kontaktforsøgene fortsatte desuden efter ophævelsen. Henvendelserne havde karakter af stalking omfattet af straffelovens § 242 og udgør desuden

chikane, herunder seksuel chikane. Både A og N1 var ansat i B, og A havde kontaktet N1 både på skolen og via skolens intranet på upassende vis. B havde pligt til at sikre det psykiske arbejdsmiljø for N1 og var derfor nødt til at reagere, også selvom As handlinger ikke måtte være strafbare. Der var - også på baggrund af As egne udsagn i mailen af 12. november 2023 – ikke grund til at tro, at han ville ændre adfærd, selv om han fik en advarsel, og det kan derfor ikke tillægges betydning, at han ikke fik en advarsel forud for ophævelsen. Forholdene havde desuden en sådan karakter, at ophævelse kunne ske uden en advarsel.

Da ophævelsen var berettiget, har A ikke krav på en godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven. En eventuel godtgørelse skal nedsættes væsentligt under hensyn til den udviste adfærd.

Vedrørende kravet på 105.000 kr. er anført, at der var et kontraktforhold mellem parterne, og at reglerne om erstatning uden for kontrakt derfor ikke finder anvendelse. Der er desuden ikke dokumentation for et tab, og det er ikke en adækvat følge af en eventuel culpøs handling, at A efterfølgende havde svært ved at opnå ansættelse i nærheden af sin bopæl. Tabsbegrænsningspligten burde desuden være iagttaget ved, at han var flyttet tættere på sin nye arbejdsplads.

Vedrørende kravene på godtgørelse efter ligebehandlingsloven og forskelsbehandlingsloven er anført, at intet peger på forskelsbehandling på grund af køn eller kønsidentitet, og A har derfor ikke sandsynliggjort, at lovens betingelser er opfyldt. Under alle omstændigheder er den måde, som A har taget kontakt til N1 på, ikke beskyttet af reglerne om kønsidentitet. Særligt vedrørende kravet om godtgørelse for chikane og repressalier bemærkes, at kravet er åbenbart grundløst, idet B på Y forespørgsel var forpligtet til at oplyse, at A ikke længere var ansat, jf. herved offentlighedslovens § 21, stk. 3. Under alle omstændigheder er kravet først fremsat efter sagens behandling i Det faglige udvalg.

Vedrørende den subsidiære påstand om erstatning efter funktionærlovens § 3 er anført, at social- og sundhedsassistentelever ikke er funktionærer ifølge den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet.

EMRK artikel 8 beskytter ikke mod videregivelse af en mail, som A selv har givet til en ansat ved B. A var desuden bekendt med, at oplysninger blev videregivet internt i B. Det ubehag, som A har oplevet i forbindelse med B ophævelse af uddannelsesaftalen, har på ingen måde en karakter, der indebærer at EMRK artikel 3 er krænket. Der er derfor ikke grundlag for at tillægge ham en godtgørelse efter EMRK.

På formandens forespørgsel har B endvidere anført, at 1 måneds fristen for ophævelse, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, må anses for overholdt, idet der var tale om et længerevarende forløb, hvor B til sidst fandt det nødvendigt at trække en streg i sandet. I april 2024 havde det varet så længe, at B ikke kunne acceptere det længere, og der var nye episoder lige op til det tidspunkt, hvor ophævelsen fandt sted, herunder henvendelsen til en medstuderende den 21. marts 2024.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Godtgørelse efter erhvervsuddannelseslovens § 65

Efter udløbet af prøvetiden kan en uddannelsesaftalen kun ophæves, hvis betingelserne efter erhvervsuddannelseslovens § 61 er opfyldt. B, der har ophævet uddannelsesaftalen efter prøvetidens udløb, har bevisbyrden for, at betingelserne herfor er opfyldt, herunder at ophævelsen er sket inden for fristen på 1 måned i § 61, stk. 3.

Efter bevisførelsen, herunder de afgivne forklaringer, lægger nævnet til grund, at det afgørende for ophævelsen var As adfærd over for N1.

B blev bekendt med As adfærd over for N1 ved modtagelsen af As mail af 12. november 2023. B blev endvidere den 20. november 2023 af SOSU-skolen gjort bekendt med, at A samme dag havde opsøgt N1 på skolen. B var således i hvert fald fra dette tidspunkt bekendt med, at A fortsatte sin adfærd. B fandt det imidlertid på dette tidspunkt ikke nødvendigt at reagere over for A i anledning af hans adfærd over for N1, herunder ved at give ham en advarsel om, at uddannelsesaftalen kunne ophæves, hvis han fortsatte sin adfærd.

I begrundelsen for ophævelsen af uddannelsesaftalen er anført, at B i marts 2024 blev orienteret om, at A fortsat stalkede N1. Den fremlagte Messenger-korrespondance fra 11.-13. marts 2024 mellem V2 og N1 indeholder ikke konkrete oplysninger herom, og V2, der i øvrigt har forklaret, at hendes telefoniske kontakt med N1 herom nok fandt sted i februar, har ikke forklaret nærmere om indholdet heraf. Det bemærkes herved også, at der ikke er fremlagt notater om indholdet af V2s samtale med N1. Under hensyn hertil sammenholdt med indholdet af N1 besked af 10. april 2024 til V2 om, at ” der ikke rigtig har været noget siden sidste anmeldelse”, har B ikke bevist, at ophævelsen fandt sted inden for 1 måned efter, at B havde fået kendskab til omstændigheder af en sådan karakter, at der på dette tidspunkt var grundlag for at ophæve uddannelsesaftalen uden en forudgående advarsel, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3. Det, som B har anført om, at der var tale om et kontinuerligt forløb, kan således ikke føre til et andet resultat. Det bemærkes desuden, at oplysningen om, at A den 21. marts 2024 havde skrevet til en medstuderende, først fremkom under høringen af ham, og der er ikke grundlag for at antage, at denne oplysning har været af betydning for Bs beslutning om at ophæve uddannelsesaftalen.

Allerede fordi ophævelsen ikke har fundet sted inden for fristen i erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, var ophævelsen uberettiget. A har derfor krav på en godtgørelse efter erhvervsuddannelseslovens § 65.

A var vokselev, og godtgørelsen udgør derfor efter fast praksis 53.000 kr. Der er ikke grundlag for at nedsætte eller forhøje godtgørelsen. Kravet på 53.000 kr. tages derfor til følge.

Kravet vedrørende erstatning for forøgede leveomkostninger

Godtgørelsen efter erhvervsuddannelsesloven indeholder udover en kompensation for indtægtstab også en godtgørelse for forstyrrelse af elevens forhold ved ophævelsen. A har ikke herudover krav på kompensation for eventuelle øgede udgifter i forbindelse med indgåelsen af en ny uddannelsesaftale et andet sted. As krav på 105.000 kr. tages derfor ikke til følge.

Kravene om godtgørelse efter ligebehandlingsloven, forskelsbehandlingsloven og EMRK

Der er efter bevisførelsen intet grundlag for at antage, at B har tilsidesat ligebehandlingsloven, forskelsbehandlingsloven eller Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Kravene om godtgørelse efter disse bestemmelser tages derfor – i det omfang det henhører under Tvistighedsnævnets kompetence at tage stilling hertil - ikke til følge.

Erstatning efter funktionærlovens § 3

A har subsidiært til sit krav om godtgørelse efter ligebehandlingsloven gjort gældende, at han har krav på erstatning efter funktionærlovens § 3. Hans processkrifter indeholder ikke nærmere bemærkninger herom, og spørgsmålet har ikke været berørt under hans bevisførelse eller under hans procedure.

Overenskomst for social- og sundhedspersonale mellem KL og FOA, kapitel 4 om elever, indeholder ikke en henvisning til bestemmelserne i overenskomstens kapitel 2 om funktionærlovens anvendelse for månedslønnede. Efter overenskomsten finder funktionærloven derfor ikke anvendelse i forhold til A. Som

sagen er forelagt for Tvistighedsnævnet, er der ikke grundlag for at tage stilling til, om A som social- og sundhedsassistentelev måtte have krav direkte efter funktionærloven. Kravet herom tages derfor ikke til følge.

A skal således i alt betale 53.000 kr. til A. Beløbet forrentes med procesrente fra sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet den 8. juli 2024. I øvrigt frifindes B.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B skal inden 14 dage til A betale 53.000 kr. med procesrente fra den 8. juli 2024.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Sagen kan inden 8 uger efter, at nævnet har truffet afgørelse, indbringes for domstolene, jf. erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 4. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.